

ved Hjælp af den direkte Beskatning, jeg vil blive nødt til at medtage Forbrugs-skatte paa Luksusartikler, men jeg har samtidig stærkt betonet den direkte Beskatning. Jeg kunde aldrig tænke mig en Skattepolitik, der gik ud paa at lægge det Beløb, der her skal til, udelukkende paa Forbrugsartiklerne og mindst af alt paa saadanne Forbrugsartikler, der kunne siges at være Nødvendighedsartikler for den almindelige Mand her i Landet.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), for hvis Udtalelser her jeg i øvrigt kun har Grund til at være erkendtlig, rejste nogen Tvivl om, hvorvidt det ikke kunde have været muligt at opnaa et fast Statslaan. Ja, muligt havde det naturligvis været, thi vi staa heldigvis paa ingen Maade saaledes, at vi ikke kunde gøre et fast Statslaan. Det kunde vi. Men, som jeg fremhævede ved Forelæggelsen af dette Lovforslag, vi kunde ikke gøre det paa saadanne Vilkaar, som jeg vilde anse for acceptable, ikke paa saadanne Vilkaar, der nogenlunde holdt os paa det Niveau blandt de laansøgende Stater, vi hidtil have indtaget. Hermed mener jeg ikke — det ønsker jeg paa Forhaand at fremhæve —, at vi skulde betragte det som en Ydmygelse, hvis vi kom til at gaa noget under de Kurser, hvortil vi have kunnet opnaa de tidligere faste Statslaan, jeg tænker her særlig paa Statslaanet af 1909. Overfor den ubestridelige Kendsgerning, at Fondsmarkedet for de lavere forrentende Statsobligationer i det hele ligger ugunstigere nu, end de gjorde baade den Gang, og end de gjorde ved Afslutningen af Statslaanene i Slutningen af 90-erne og i 1900, 1901 og 1909, vil jeg naturligvis ikke stædig fastholde, at det skulde være en Skam for Danmark at afslutte et fast Statslaan paa Vilkaar, der blot gik noget under det, som vi have kunnet opnaa ved vore sidste Laan. Det kunde ikke falde mig ind. Der maa man rette sig efter Forholdene. Men hvad jeg ikke vil, er, at vi komme ned paa et andet Niveau, nedsætte os i en Klasse af laansøgende Stater, som vi naturlig ikke høre til, og som vor Soliditet og øvrige Forhold hæve os over.

Det er, som jeg berørte ved Forelæggelsen, ikke blot Danmark, der ikke har kunnet faa et fast Laan paa Vilkaar, som ere nogenlunde overensstemmende med dem, som vedkommende Stater kunde betragte som passende for sig at modtage. Det samme har været Tilfældet for to-tre Maaneder siden med Holland, og ligeledes har det været Tilfældet — ja, det har ikke

været officielt fremme, men det har dog været nævnt, og det endog af den norske Finansminister, saa jeg betænker mig ikke paa at sige det — med Norge, der for ganske nylig har bestræbt sig for at opnaa et fast Statslaan. Men baade Holland og Norge og ogsaa Sverige, der i og for sig ønskede Afslutningen af et Statslaan, omend jeg ikke ved, hvorvidt man der har udfoldet positive Bestræbelser for at faa det, have alle fastholdt $3\frac{1}{2}$ pCt. Typen, og de have ikke kunnet naa saadanne Vilkaar, som de anse for passende for sig. Det er altsaa ikke noget, der blot gælder Danmark. Danmark staa her i et vist Fællesskab med andre ligestillede Stater, og jeg tror, at det er rigtigt af os ikke at bryde ud fra denne Ligestillethed, men kæmpe den Kamp ud, der ganske vist maa udkæmpes med meget mægtige Finansgrupper i toneangivende Lande for, at vi smaa Stater kunne holde os paa i det væsentlige samme Niveau, vi hidtil have staaet paa.

Det ærede Medlem fra Kalundborg talte om, at der var Pengerigelighed. Det er sandt. Men det ærede Medlem vil vide, at dette ikke er ensbetydende med gunstige Forhold for Emissionen af et fast Statslaan. Der kan være — og det viser det nuværende Tidspunkt med stor Klarhed — meget gode Forhold i Henseende til Pengerigelighed, en virkelig og ikke ringe Pengerigelighed, og ogsaa Tillid til, at denne Pengerigelighed vil være en rum Tid, og dog ugunstige Forhold paa Fondsmarkedet. Nu har jeg ganske vist den Tro, at der vil komme nogen Bedring paa Fondsmarkedet, og jeg finder denne Tro bekræftet ved de sidst stedfundne Emissioner i London af det indiske Laan og af det statsgaranterede kanadiske Jernbanelaan, $3\frac{1}{2}$ pCt.s Laan, som forekomme mig at være anbragte til Kurser, der love nogen Opgang. Der er ogsaa nogen Opgang i engelske Konsols. Jeg tror i det hele, at man kan sige, at der i Finansverdenen er en vis Tillid til, at Fondsmarkedet vil bedre sig noget i den Tid, vi gaa ind i.

I Øjeblikket har det altsaa — for at gentage det — ikke været muligt hverken for os eller for andre smaa Stater med i Bunden solide Finanser at opnaa $3\frac{1}{2}$ pCt.s Laan paa rimelige Vilkaar. Og lad mig tilføje, at det har heller ikke været muligt at opnaa 4 pCt.s Laan paa rimelige Vilkaar. Det kunde ikke falde mig ind — maa jeg henvende denne Bemærkning til det ærede Medlem for Odense Amts 2den